

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Sfintele Paști, a Sfințelor Femei Mironosițe

Cuvântul Meu intră în grădină, intră în cartea sa, intră și își pregătește slava sa.

E sărbătoare în cetatea cuvântului Meu, e sărbătoare ca de Paști în grădină. Intră Domnul cu sfinții. Se așează cete-cete oaspeții cei din cer: mama Mea Fecioara, ucenicii cu care am petrecut apostolia Mea și a lor vreme de trei ani și jumătate, iar mironosițele învierii Mele sunt buchetul sărbătorii, au dăruită lor această duminică, spre pomenirea credinței și a iubirii lor de Hristos Cel răstignit, Care le-a dat lor inimă nouă și iubirea cea din cer.

Aici, în grădină, aici, în cetatea cuvântului Meu, se așterne an de an în duminica aceasta pomenire și masă cu bucate creștinești și sunt chemați la masă cei plecați de pe pământ, și le spunem lor salutul de Paști, vestea bucuriei celor ce au plâns atunci: Hristos a înviat!

O, au plâns ucenicii și au plâns mironosițele, au plâns în toată săptămâna cea dinaintea învierii Mele și M-am arătat lor apoi înviat precum le-am spus mai dinainte, că le-am spus lor: *«Lumea se va bucura, iar voi veți plânge, și se va preface apoi în bucurie întristarea inimilor voastre»*, o, și așa a fost, și au plâns apoi cei ce Mi-au pregătit punerea trupului Meu pe cruce, au plâns cu spaimă, și așa au și sfârșit, căci Eu am spus ucenicilor Mei când M-am arătat lor înviat, i-am mângâiat și le-am spus ce să facă, le-am spus: *«Mergeți în toată lumea și vestiți Evanghelia lui Hristos Cel înviat la toată făptura de sub cer, și cine va crede și se va boteza va fi mântuit, iar cine nu va crede va fi osândit»*.

Iată, necredința osândește. O, cum să-l mântuiască pe om necredința? M-am arătat prin moarte și prin înviere Dumnezeu adevărat, venit de la Tatăl Dumnezeu ca să-i trag la Tatăl pe cei ce Mă vor primi și Mă vor crede că sunt de la Tatăl venit pentru om, ca să-l mântuiesc de pierzare pe cel pierdut din Dumnezeu, dar dacă el nu crede este osândit de necredința lui cât nu se așteaptă, bietul de el.

O, așa este și azi pentru necredința celor ce nu cred în venirea Mea cuvânt pe pământ, și sunt aceștia osândiți de necredința lor. O, cum să creadă omul pe cele de la Dumnezeu pe pământ venite când el iubește să se închine plăcerilor care îi consumă viața pic cu pic până ce nu mai rămâne nimic apoi, ca unui osândit de necredință, de lipsa lui Dumnezeu din viața sa?

Am adus veste să fie așezată masă de sărbătoare în grădină, că vin cu sfinții la această întâlnire și vin cei adormiți la masa cea pentru ei așezată ca să vină ei.

O, pace vouă, fiilor veghetori pentru Domnul în cetate! Pace, fiilor, pace vouă! Hristos a înviat! Ne-ați pregătit popas, pace vouă! Ne închinăm credinței voastre, iubirii cu care primiți pe cei din cer când își fac vestirea că vin la voi.

O, dacă n-aș fi pus deoparte un popor mititel ca să-l pregătesc pentru credință și pentru slujirea cea care să îplinească Scripturile care mai sunt să vină, ar fi fost greu pentru neamul creștinesc, pentru țara venirii Mele, pentru tine, țara Mea de azi, România Mea. O, ți-am pregătit salvare mare ție. Am ridicat din mijlocul tău un popor micuț care să stea înaintea Mea pentru tine mijlocitor și rugător. Te-am iubit de la facerea lumii, de când Tatăl Mi-a spus taina ta. Am plămădit cu mâna din lutul tău trupul omului și am pus în el duh de viață prin suflarea Mea spre el. Te-am iubit ca pe omul cel întâi zidit și iată taina ta, iubirea Mea cea pentru tine, țara Mea cea de la început și de azi, când Eu, Dumnezeu Fiul, vin iar pe vatra ta și iarăși zidesc, iarăși lucrez de la Tatăl cuvânt și împlinirea lui văzută apoi, și cine nu crede venirea Mea și lucrarea cuvântului Meu, acela este osândit, precum este scris.

O, ce dragă Îmi ești, dar și sfinților Mei, dar și îngerilor Mei, țara Mea! Te-au râvnit și te râvnesc popoare din jur sau din depărtări, dar tu ești draga lui Dumnezeu, ești cea dintâi, ca la facerea lumii când a ieșit pământul din ape. Grăiesc ție înaintea popoarelor de pe pământ și mărturisesc lor că Domnul este Dumnezeul tău și te ocrotește aparte și te iubește aparte de la început și până la sfârșit și până peste vecii.

Stau cu oștirile de sfinți și de îngeri deasupra ta și la hotare. Ești grădina lui Dumnezeu, floarea de colț mult ocrotită de pe pământ și din cer, și luptă Domnul pentru viața ta, luptă cu satana tot timpul. Rostesc mereu cuvântul Meu în tine și pun pe fugă oastea satanei, ca să știe stăpânitorul acesta al lumii fără Dumnezeu, să știe că nu are dreptul peste tine, că nu are voie, că nu se poate să treacă peste Dumnezeu, și că trebuie să asculte de cuvântul lui Dumnezeu din mijlocul tău, o, și va fi biruit de tot acest vrăjmaș cât lumea de bătrân, și în rele bătrân, de la început, de când omul i-a făcut pe plac în rai, o, și de atunci s-a închis raiul ca să fie ocrotit, dar o dată cu căderea pe pământ a omului neascultător în rai și-a început satana lupta în urma omului ca să nu-l scape pe cel doborât de partea lui prin sfat viclean în grădina raiului, o, și nimeni nu știe până azi că prin căderea omului în neascultare de Dumnezeu și în îngâmfare au căzut îngerii cei slujitori sfatului viclean atunci, dar statul Meu de veghe a oprit durerea aceea în cer, numai că lupta cea de pe pământ asupra omului e mare de atunci, și are de partea luminii pe Fiul lui Dumnezeu, prin Care s-au făcut cerul și pământul, o, și e slab satana, dar are dată de om lucrarea sa și de aceea poate și lucrează.

Iată, azi serbare de cuvânt în grădina Mea din tine, țara Mea! Te mângâi cu glasul cuvântului Meu, care adie ca un vântișor dulce de deasupra grădinii și mângâiere aduc cuvântând. Pe vremea trâmbiței Mele Verginica am așezat cuvânt în carte și am spus: *«Se pregătește pământul românesc pentru porunca și planul dumnezeiesc, și bucură-te, popor român care ești creștin, dar vai ție care stai pe acest pământ și ești străin de Mine!»*.

O, așa am spus atunci, iar acum lucrez cuvântul Meu cel spus acum mai bine de cincizeci de ani, o, și lucrez tainic, că este multă necredință, și mai ales mai multă nepăsare decât necredință, și chiar și la cei care au cunoscut și cunosc și iau de aici, de la izvor, cuvântul Meu să-l știe.

Am suit treaptă cu treaptă împlinirea cuvântului Meu, o, că n-a fost statornicie în cei ce se apropiau. Am tot așteptat și încă aștept. O, aștept să iasă de sub robie cel ce se alege să meargă cu Mine pe calea Mea de azi cu poporul Meu de azi. Am așteptat să iasă creștinul din păcat, să facă și el ca Moise, care, după ce a vorbit pe munte cu Dumnezeu și-a sfințit viața și firea și strălucea în el Domnul, Care a grăit cu el din pară de foc, o, și n-a mai murit Moise apoi, nici cu duhul, dar nici cu trupul n-a murit Moise, căci Moise n-a lepădat trupul și este viu și merge cu Mine și pentru Mine de atunci și până la sfârșit.

O, așa i-am spus și lui Verginica, trâmbița Mea, și pun aici în ziua aceasta cuvânt cu cuvânt grăirea Mea cu ea, că i-am spus ei așa: *«Verginico, o, Verginico, fii cuminte, nu te mai gândi la moarte, căci tu chiar dacă vei muri, tu pururea vie vei fi, și va muri cine va fi să moară, dar tu în veci nu vei muri. Să fii cuminte și să ascuți poruncile Mele, căci vom hrăni mulți flămânzi, iar acest popor va întâmpina pe Domnul la venirea Sa pe norii cerului și vei hrăni multă vreme aici acest sobor»*, o, și i-am mai spus, arătându-i taina din simbol: *«Verginico, ridică piatra aceasta sus și dă-Mi-o Mie. Are un kilogram, nu poți s-o ridici, dar o vei ridica și în veci ai s-o cunoști. Acestor trepte să știi că le este pecetluit numărul, iar la vreme vei cunoaște totul, și Domnul te va împuternici și le vei ridica de jos ca pe niște table și le vei deschide în două și din ele vei cunoaște toate tainele lucrării lui Dumnezeu, iar mai înainte de venirea Mea vei primi două vești, și tu vei pregăti poporul pentru întâmpinarea Mea!»*.

Fiilor, fiilor, am pus în trâmbița Mea focul din care am grăit cu Moise pe munte și am grăit din ea cu acest popor, o, și câți au coborât de pe acest munte și n-au dat să se facă sfinți

așa cum s-a făcut Moise după ce a grăit cu Dumnezeu pe munte, din pară de foc auzind glasul Meu peste el!

O, nu s-a sfințit acest popor, nu, fiilor, nu, căci n-a iubit. Cine iubește, poate, căci poate iubirea. Strălucea Moise cu Domnul înăuntrul lui înaintea poporului, ca semn să asculte de el poporul de la poalele muntelui.

S-a descălțat Moise și așa s-a apropiat de locul în care am grăit cu el din vâlvătaie de foc, și apoi a iubit acest trimis al Tatălui la Israel, și era plin de milă pentru popor, ca și Verginica era de milos, și numai pentru Mine a voit apoi să lucreze, iar pentru el n-a mai lucrat nimic, și a rămas el însoțitorul lui Hristos de atunci și până azi, și până peste vecii Îl urmează pe Cel proorocit de el că va veni și că va fi să asculte de El cei care vor voi să asculte și să iubească ascultând.

O, fiilor din grădina Mea cu voi, dar și voi, fii adunați la masa de azi a Mea cu sfinții și cu îngerii și cu voi, vă dau acum povețe sfinte, povețe de iubire de Dumnezeu, și iată ce vă dau să împliniți iubind: Căutați în toată vremea să aveți în suflet căință, fiilor, că, să știți aveți de ce, aveți mereu de ce, o, și este nevoie de duhul pocăinței, care îl ține cuminte și smerit pe creștin, dar să se vadă de la voi și pe fața voastră această lucrare, cu grijă mare pentru statul vostru în Hristos, că altfel cum puteți să fiți ai Mei? O, că la mulți din voi le-a pierit din obișnuință această apropiere de Domnul, nevoia de Domnul cu ei în toată clipa, și dacă așa vă obișnuiți, puteți oricând pe neașteptate să pieriți ca și cei care au căzut din barca Mea, cădere din lipsa iubirii, fiilor.

Se cunoaște prin purtare cel ce nu stă în duhul pocăinței, cel ce nu stă cu Dumnezeu în toată vremea, cu frică să nu greșească între el și Dumnezeu. Împăratul David vorbea cu Mine când păcătuia, nu era nepăsător, și se ruga Mie să fiu cu el când era în strâmtorare, Mă striga, Îmi cânta laudându-Mă cu toată dorirea, proorocea în numele Meu, o, și era împărat, nu om de rând era el, și-și făcea mereu vreme să fie cu Mine, să fiu cu el.

Voiesc să Mă văd în tine strălucind, fiule creștin, căci tu stai de vorbă cu Domnul ca Moise pe muntele sfânt, că dacă doar numai Îmi știi cuvântul și nu-l iubești, și nu Mă iubești prin el, o, cum să Mă arăt prin tine ca să-Mi fii mărturisitor, fiule care ai venit spre Mine să fii al Meu?

O, fiilor, căutați să fiți ca ucenicul Toma. El a avut parte să creadă și a crezut. Adam însă a crezut altfel, a crezut că se poate ascunde cu neascultarea lui, o, dar n-a izbutit, că l-am strigat să se arate și s-a arătat, dar supărat, cârtitor, nesupus. Apoi Cain a gândit că-și poate ascunde fapta necredinței și a invidiei, dar n-a izbutit, că i-am ieșit în cale și i-am vădit ascunderea uciderii de frate, după ce el s-a ascuns că nu știe nimic de fratele său, și apoi s-a supus știrii Mele când i-am spus fapta sa.

O, nimeni, nimeni nu poate mărturisi pentru el însuși, căci scris este că din partea a doi și trei martori este luată în seamă orice mărturisire despre cele ce nu se văd ale omului. Iată, nu se poate omul deprinde să nu se dezvinovățească, să nu se îndreptățească, să nu mărturisească el pentru sine. O, nu poate el aceasta. Îl tot aștept pe om să iasă din robie și să-Mi fie Mie de folos pentru salvarea lui de sub duhul lui satana. O, tu nu știi, fiu creștin, nu știi cât de mult și de multe lucrezi de partea lui satana, iar Eu voiesc să te miluiesc, să te ajut să ieși de sub această robie, o, că e păcat de făptura lui Dumnezeu să se vândă satanei prin tot felul de slujiri potrivnice poruncilor lui Dumnezeu pentru creștini scrise pe pământ.

Am toată puterea în cer și pe pământ. Mi-a dat-o Tatăl toată, că I-am fost supus ca să-l salvez pe om prin moartea Mea pe cruce, cu care am făcut salvarea omului, ieșirea omului de sub robia lui satana, dacă și omul voiește.

Grăiesc poporului creștin și grăiesc neamului român. Am putere să poruncesc furtunii pe mare să nu se atingă de ce este al lui Dumnezeu, de țara întoarcerii Mele de la Tatăl cu-

vânt pe pământ, numai să pot cu cuvântul peste ei și să Mă creadă neamul român că sunt la cârmă și că pot cu cuvântul pentru această țară și neam.

O, ce sărbătoare dulce am așezat azi în grădină, aici! Se mângâie toți cei la masă așezați. Se desprind amintiri de neuitat. Am fost cu Tatăl în Mine tot drumul crucii și de aceea am putut să beau paharul tot al suferinței, căci l-am iubit pe om ca și Tatăl, o, fiilor. Apoi Tatăl M-a părăsit o clipă, clipa de pe cruce, sfârșitul durerii crucii, și atunci L-am strigat pe Tatăl să vină iar, dar Mi-am pus în mâinile Lui Duhul și așa am ajuns la capătul suferinței, așteptând să ajung la locul slavei lângă Tatăl. A trebuit însă să merg să sfărâm zăvoarele locuinței morții și să scot din robie pe cei de până la Hristos, și apoi M-am arătat înviat ucenicilor Mei și am mai petrecut cu ei puțină vreme și Mi-am luat apoi locul lângă Tatăl, o, și dulci amintiri depănăm când petrecem în numele bucuriei mântuirii celor ce aleg pe Domnul, petrecerea cu cei din cer pe pământ cu oamenii când omul este creștin al lui Hristos.

Preoții vremii de atunci Mi-au fost dușmani și apoi s-au făcut lupi și au sfâșiat pe Mielul lui Dumnezeu, dar cea mai măreață amintire de atunci este învierea Mea și întâlnirea Mea iarăși cu ucenicii și mironosițele, bucurându-i că am biruit moartea și pe satana și că sunt viu pe veci.

Binecuvântată să fie masa de pomenire pentru cei adormiți și chemați la masă spre mângâierea lor, căci mângâiere le dăm, și cântăm la masă: Hristos a înviat!

Binecuvântați să fiți pentru așezarea sărbătorii mironosițelor învierii Mele și a ucenicilor Mei, care au plâns atunci, și apoi s-au bucurat că iar ne-am întâlnit, iar voi, fiilor, iată, așezați mereu Domnului popas la voi. Vă mângâi în taină căci sunteți sub sarcini mereu, o, și nu vă văd împotrindu-vă, ci aplecându-vă după cum vine spre voi cuvântul Meu. Ați adus bucurie și mângâiere celor ce așteaptă de acolo pe Domnul așa cum și de pe pământ Îl așteaptă mulți din ei plini de dor, căci pe pământ e greu, fiilor, iar ei Îl cheamă pe Domnul să vină și se mângâie așteptându-L.

Vă cuprind întru îmbrățișarea Mea, în mila Mea, în dragostea Mea pentru voi, și care vă ocrotește pe voi, fiilor. Ucenicii și mironosițele privesc de lângă Mine petrecerea Noastră cu voi și toți vă spun: Pace vouă!

Hristos a înviat! Pace vouă, și peste toată masa cea de azi, o, fiilor! Amin, amin, amin.

25-04/08-05-2022